

Dokumentations billede fra Ulovlig kommunal udstilling performance, 2018.

Intro

Nu er det tid til at afslutte dette forløb på kunstakademiet som bachelor elev. Her på akademiet er jeg igennem de tre år jeg har været her, blevet klædt på til at anskue vores verden i forhold til geopolitiske, internationale og nationale funktioner inden for kunst og kultur, og redskaber til at gå i dialog med den og arbejde med/imod/sammen med den samtidigt som vi alle er en del af.

Jeg har udviklet en kritisk forstand, tanke og nysgerrighed i forhold til materialer, medium og kontekster jeg har stødt på undervejs.

Der har også været mange forskellige udfordringer som jeg personligt har været enig eller uenig i, i forhold til selve studiet på Kunstakademiet i Trondheim, NTNU. Men som jeg har sagt i alle tre år: "Hvis man vil have noget ud af uddannelsen, så skal man gøre noget for det." Det jeg mener med disse ord, er at jeg er en af de elever, som føler at jeg ikke er blevet udfordret af akademiet, igennem de opgaver eller udfordringer som teamet har stået for, men jeg er blevet udfordret af alle de små valg jeg har taget og de stille perioder, hvor jeg har kedet mig.

Dette er jo ikke Berlin eller New York, men Trondheim, og der sker ikke meget, selv om der sker noget hver dag i form af musik, design, lyrik og kunst. Jeg kan ikke klage over Trondheim, men jeg kan vist nok klage over at øllet er så dyrt, at hvis man laver noget socialt, så skal man næsten gå en tur i skoven, for ikke at skulle betale ens mav fra knoglerne i bytte for at kunne lave forskellige festlige begivenheder eller afslappede rum for samtale med sine medstuderende.

o **Konkretisering af min person og kunstneriske praksis**

Den opfattelse som jeg går rundt med, når vi tager fat på hvad Malakias Liebmanns kunstpraktik er, så er jeg meget optaget af sammenspillet mellem det digitale og analoge. Hvis man skulle tage billedmateriale ud af den digitale verden, ville vi få en masse forskellige tegn, som kun en computer software kan læse. Omvendt, når man scanner visuelt materiale ind i det digitale, bliver lyset i materialet oversat til kode. På denne måde kan de to virkeligheder fungere og snakke sammen i samme sprog.

Jeg er optaget af virkelighedsopfattelsen og det materiale som interagerer med hinanden. I disse rum er der muligheder for at nye oplevelser og materialer kan opstå.

Imellem os mennesker kan vi komme tættere på hinanden rent fysisk i rummet mellem os, som to vandløb eller floder der løber ned langs klippebjerget.

Vi mennesker har den fine egenskab at vi er i stand til at kommunikere med hinanden og skabe forbindelse imellem os, hvor der kan opstå nye ideer og tanker, venskaber og fjendtligheder. Vi har mange forskellige sprog, som gør det muligt at udforske den måde vi begår os med hinanden, og igennem disse sprog, kan vi lære noget om hinanden, vores kultur og den måde vi tænker på.

Jeg er meget interesseret i dette rum, hvor der kan opstå noget nyt og udefinerbart og har potentialet til at noget nyt kan ske.

Dokumentations billede fra solo udstilling i Aalborg.

”You’re the only one I fear.”

2019

• **Forord**

o **Hvordan det har været igennem studiet**

Jeg har været superglad for min studietid her på akademiet, og jeg har muligheden for at kunne prale med at have haft fire forskellige professorer. Dog vil jeg være ærlig at sige, at jeg ikke ved om det er en styrke eller svaghed. Måske fortæller netop dette en historie om mig, at jeg er en elev på akademiet som ikke været aktiv nok i form af de forskellige kurser samt professor gruppekritikkerer som vi har haft. Eller om jeg bare har været i gang med mere end bare fotografiet, diverse skulpturelle projekter eller om det er at jeg har fået sammenknyttet de forskellige elementer ind i en performance, og at vi elever her på akademiet ikke har haft en professor i performance, udover i dette semester, hvor Alex er gæsteforsker.

Jeg vælger ikke at se det som en dårlig oplevelse, da jeg har haft en syg professor på mit udvekslingssemester i Münster. Jeg kan selvfølgelig ikke kommentere på det, da hun var syg, men hun var hvert fald en fantastisk performance professor, hende Nicoline Van Harskamp. Hvis hun ikke havde været syg, så havde hun virkelig udfordret mig i gruppedynamikker som en performance klasse nu engang er, da man ofte performer i grupper, og har brug for andre folk i sin performance (medmindre det er en fælles performance).

Dokumentations bil-
lede fra performance
”My body and What
my body covered in.”
2018.

o **Hvad er drømmen fremadrettet?**

Min drøm er at kunne forsætte med at skabe kunst, øl og et bedre netværk mellem mine kollegaer, byen som jeg bor i og dens befolkning. Ydermere ønsker jeg muligheden for at skabe et atelierfællesskab, galleri og en mulig bar til efter de forskellige udstillingsaftener, hvor gallerigæsterne kan mødes på en anden måde.

Denne ide med at mødes og drikke alkohol eller andre gode drikke, vil blive besværliggjort, eftersom vi har denne Corona som terroriserer vores verden som vi alle er en del af.

Dette er sikkert en ide som er aktuell efter min master uddannelse, hvor der er mulighed for at man kan stå sammen ved siden af hinanden igen.

Det kunne være en drøm at kunne brygge øl og skabe en lille smule profit, så jeg kunne have et galleri som udstiller samtidskunst. Jeg tror det er den fremadrettede drøm, men spørg mig igen om 2 måneder, og måske er der dér kommet nye ideer.

Nærbillede af fuckd panorama
”Reclaiming the panorama -
memory lake. 2018.

- **Projektets præmisser**

- o **Hvad var tanken/ideen om projektet?**

Den første ide som oprindeligt skulle have været mit bachelorprojekt, var en proces bestående i at lave træsnit og øl. Så en form for = x mange træsnit, skulle jeg lave x antal øl.

Hvert par, i form af en bestemt øl og et bestemt træsnit, skulle have et nummer, så det ville være lettere at finde ud af hvilken øl man havde i hånden, og hvilket træsnit som man kiggede på.

Efter at have brygget 7 forskellige øl og lavet omkring 18 forskellige træsnit, kunne jeg godt fornemme at det var noget som ville være en møjsommelig og langsom proces. Projektet blev lige pludselig uinteressant og jeg måtte videreudvikle projektet, til et projekt der havde en lidt mere en performativ side og mere interaktion. Meningen var, at man skulle kunne gå på opdagelse i de forskellige øl eksperimenter og de mange forskellige træsnit eksperimenter, som ville have været hængt op på gallerivæggene.

Nu havde jeg tænkt på projektet som værende en mulig gimmick, hvor der skulle have været en bartender, en bar og et rullebånd som kunne transportere øllene rundt i gallerirummet og så videre til baren, så øllene kunne blive serveret til gæsterne i galleriet. Ideen om træsnittene var der stadig, men i denne udformning skulle træsnittene være hængt op på væggen bag ved baren og bartenderen. På den måde var tanken at billederne på væggen skulle fungere som et menukort, hvor man som gæst ville få en lille sludder for en sladder, sammen med øllet/træsnittet.

Denne ide blev tænkt og snakket om og der kom inputs, som forvirrede mig meget og fik mig til at tænke at det var en super mærkelig ide, så jeg blev utilfreds med denne og videreudviklede dette til et projekt, som skulle aktivere beskueren, da bartenderen skulle forsvinde og dermed efterlade et rullebånd som ville transportere træsnit-øllene igennem gallerirummet og til slut på transportbåndet, hvor de ville falde ned på gulvet og gå i stykker, så øllet og glasset ville flyve rundt i galleriet. Jeg ville opfordre gallerigæsterne til at redde de transporterede øl, inden de ville falde ned og blive smadret. På den måde ville der være en direkte og meget anspændt performance, og interaktionen ville ske i forbindelse med værket og beskueren.

Det helt grundliggende problem med at øllet og glasskårene ville flyve rundt, ville være at øllet ville fylde hele galleriet og helt sikkert ødelægge mine medstuderendes kunstværker, så jeg blev enig med mig selv om at det måske er et værk eller et koncept til en anden god gang i min karrierer.

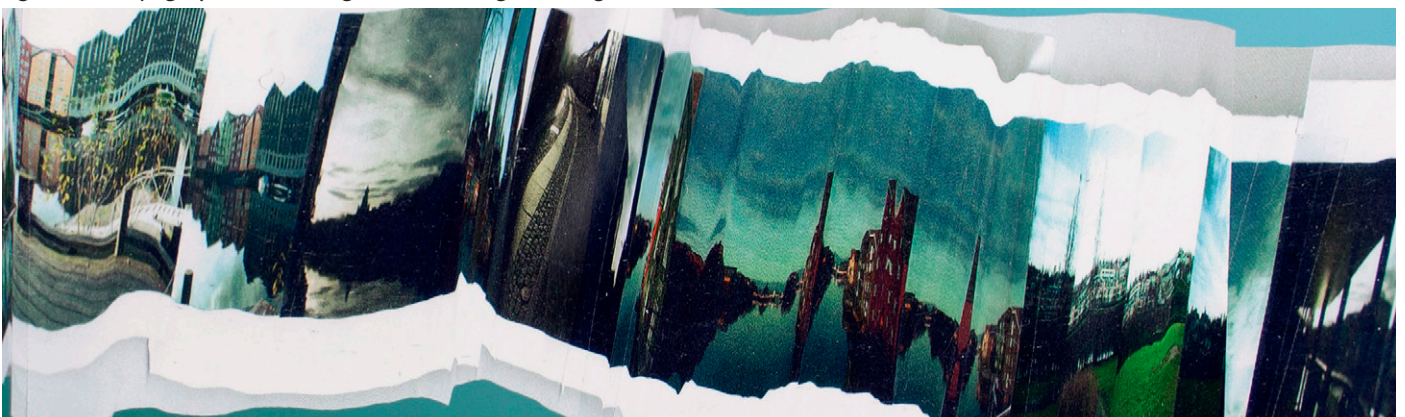
Derfor gik jeg tilbage til den helt ærlige grund idé, som faktisk gav fødsel til ønsket om at kombinere træsnittet og øllet til en helhed, og noget som kunne give beskueren en glæde og måske en god oplevelse, når synsansen og smagsløgene kunne kombineres til en helhed, og en måde at kunne få følelsen af eksklusivitet, når man fik muligheden for selv at tage et aktivt valgt, når man/hvis man ønskede at smage på disse træsnit.

Grund ideen var at man skulle kunne smage træsnittene og skulle kunne se øllet. At kunne forbinde det visuelle og den oplevelse, når humle, kulsyre og forskellige smagsnuancer kommer dansene over tungen og ned i maven.

Man skulle kunne se det træsnit som man var i gang med at hælde op. Man skulle kunne få oplevelsen som en kombination af at føle, se og lugte.

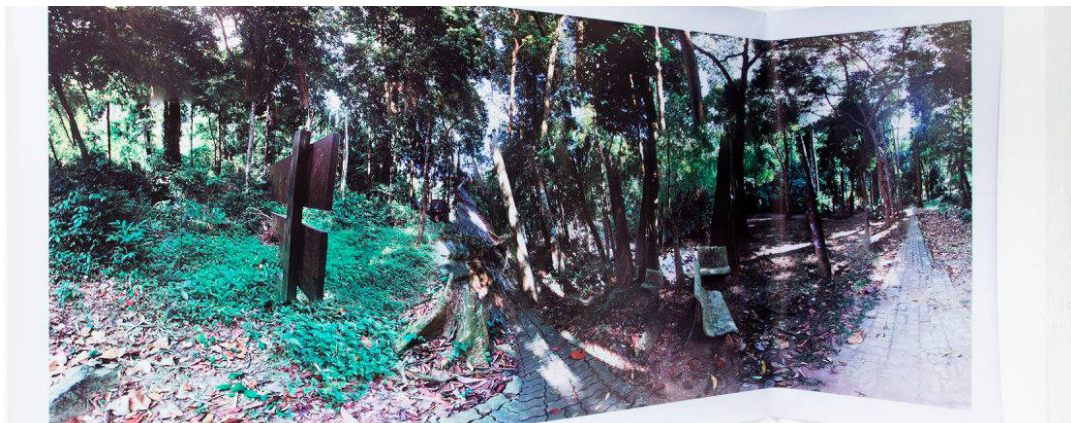
Ideen skulle gøre det muligt at se, lugte, føle og smage træsnittet.

Elementerne som jeg bruger, er træsnittet og øllet, som jeg vil definere ud fra mit synspunkt, og fortælle om, og hvorfor jeg synes at det giver mening at bruge disse som materiale.

Nærbillede af fuckd panorama ”Reclaiming the panorama - memory lake. 2018.

Dokumentation af
”En tur i paradiset”, 2018.

Træsnittet

Er en del af grafikudtrykkene som man har brugt igennem årrækker, som har en meget tæt historie med bogtrykning og propaganda.

Man har brugt træ i mange forskellige sammenhænge igennem historien. For at tage nogle eksempler: Bebyggelse, transport, våben, kunst etc. Det der relaterer sig bedst til dette bachelorprojekt, er selve propagandaen og bogtrykningens historie.

Træ som materiale har man brugt næsten siden mennesket begyndte at gå på jordens overflade. Det har været ”byggestenen” for nationers oprejsning og udforskning af land.

Træ er levende og ånder. Bevæger sig i vinden og bevæger sig i huse når årstiderne skifter.

Naturen har givet os mulighederne til at starte nationer og ødelægge nationer, samt at kunne give os brød på bordet. I forhold til brødets historie, så kommer den fermenterede drik ind i vores verdens historie.

Øllet – En fermenteret drik

Vi har gennem menneskets historie brugt fermenterede drikke til at få os i andre sindstilstande, på lige linje med euforiske stoffer. Et møde med forfædre eller at være kommet tættere på skaberen.

Det er jagten på at finde en anden måde at tænke på, eller få forskellige klaner til at stoppe med kamp om territorier, eller skulle i krig og komme ind i en anden sindstilstand for at kunne gå i kamp uden frygt.

I vores samtid er den fermenterede drik øllet, en form for alle mandsdrikken, og bliver ofte anset som arbejderklassens drik. En af grundene til dette er at denne drik er let at producere.

I andre sammenhænge som den politiske dagsorden i ældre tider i Rusland, har vodka været et betalingsmiddel til diverse samfunds opretholdende magter. Det er også blevet betragtet som en finere og mere håndværksproduceret drik, som har skabt nydelse når det har været en del af måltidet, ofte i sammenspil med kaviar, agurk og andre specielle sammensætninger, hvis man oprindeligt er fra en europæisk baggrund.

Vin har også haft en stor rolle, da det har været vanskeligere at skaffe på grund af druens opdyrk og klima. Fordi det ofte er blevet brugt af dem som har magt, har denne fermenterede drik haft stor indflydelse på magtbalancer.

I vores tid er øl og vin en af de mest accepterede fermenterede drikke. Det bliver nydt i mange forskellige sammenhænge.

Når strandløverne nyder en øl på stranden, imens de nyder solen der brander let på huden.

Når veninderne mødes, da bliver der drukket et glas vin eller en god øl.

Når man går i byen for at ramme den rigtige sindstilstand, for at være udadventt og slippe sine beherskelse. At være oplagt nok til faktisk at gå hen til den sødeste pige eller den flotteste fyr i byen og byde denne op til dans.

Når familien skal nyde en aften sammen, og de griller deres største bøffer.

Når festligheder finder sted til et bryllup, konfirmationer, begravelser og/eller fødselsdage.

Når man har kærestesorger, noget som man vil glemme eller man har et nedbrydende misbrug og ikke kan se en anden udvej.

De fermenterede drikke er selvfølgelig ikke kun positivt, og det vil jeg gerne italesætte, også i denne bachelor tekst.

o Udformningen af værket til bacheloren udstillingen

Den måde jeg ønskede mit bachelorkunstprojekt skulle have været på, og hvordan den skulle have udformet sig, er ude fra tankerne jeg gik rundt med før Corona krisen startede, og før alt lukkede: Værket skulle bygges som en kasse i en størrelse på 220 x 100 cm, så værket ville fylde en 1 kvadratmeter. På ydersiden af kassen ville jeg hænge træsnit op, og installere en øl hane under træsnittet, så man umiddelbart ville kunne genbruge sine velkomstdrinks glas til at tappe den friske øl. Alle fire sider skulle have et træsnit og en øl hane hver, hvor hvert træsnit og øl var forskellige. På denne måde ville der være fire forskellige træsnit, fire forskellige øl og brugen af de fire forskellige sanser, som ville kunne blive udfordret af værket.

Bliver dette projekt kunst?

Ja, det vil jeg argumentere for at det bliver, når værket står for sig selv i et lokale i sammenspil med udstillingsgæsterne der kan interagere med værket som det er tiltænkt. Ideen med projektet er at skabe en forbindelse med beskueren og give dem en oplevelse, og at de har muligheden for at interagere med værket og komme ind i en anden sindstilstand.

Et aspekt af dette projekt er performance og spørgsmålet: "Hvem er det som performer?" Er det mig som afsender, eller er det modtageren af værket som ender med at blive performeren i konstellationen i gallerirummet.

Jeg vil personligt som afsender gerne være den som performer - som en bartender der rækker min ny mixede drink til gæsten af stedet. Eller tjeneren som videregiver maden fra køkkenet til gæsten.

Træsnit serie - NR. 2 ud af 29 grafiske tryk. 2019-2020(?)

Bachelor udstillings koncept og visualisering af den fysiske form. 2020

o Målet med værket

Jeg havde forestillet mig at seancen skulle foregå i galleriet; at der stod en hvid boks i gallerirummet, som havde en reference til en kvadratisk væg. En væg som var monteret med et tryk af et træsnit på hver side. Gallerigæsterne skulle kunne gå rundt om værket og se alle fire sider, og opleve værket som en større enhed. Et objekt som var højere end sig selv. En meget typisk form, som kunne have været en bærende arkitektonisk søjle for rummet i galleriet med grafiske tryk på.

Under selve trykket, ville der være monteret en øl hane, som man potentielt kunne røre og måske, måske få noget ud af. Men som man er oplært i, så rører man ikke ved skulpturelle ting som står i et galleri.

På starten af åbningen ville jeg, med en teatralisk uddannet ven, ville vi udføre en performance i form af en dialog, vise og fortælle hvordan man ville ”gå”, ”tage” værket i brug. Lige som den norske tradition ved introduktionsugerne af universitetstiden ved NTNU.

Denne performance ville have et grundlag og udgangspunkt i hedonismen.

Denne performance var tiltænkt at skulle virke som noget spontant, noget naturligt og give en ekstra side til selve det skulpturelle værk, som vi alle ville samles om. Den tiltænkte performance var ikke aftalt med nogle af de andre udstillere, og var tiltænkt som en ”pirat performance”.

Forhåbentlig ville der komme en stemning og et kraftfuldt moment af selve oplevelsen, og en påvirkning af hvordan man skulle/kunne forholde sig til resten af aftenen.

En måde at forholde sig til det, og en måde at bruge kunsten på, på en meget umiddelbar måde.

Dokumentation af Impossibile bar. Baren til udstillingsåbningen af student initiativ taget udstilling, 2019. Baren er spændt fast til bartenderen, så når bartenderen bevæger sig, bevæger baren sig.

- **Projektets springbræt til nye ideer**

Jeg har tænkt en masse over springbrættet til efter denne bachelor. I disse Corona tider overvejer jeg meget stærkt mulighederne for at gå i gang med projektet om, at blive bedre til at brygge øl, og få den viden til at kunne brygge øl, som kan producere et produkt der kan komme med til Norge og Danmarksmesterskabet i ølbrygning, da jeg synes det er så interessant at kunne lave fødevarer som andre kan nyde godt af. Jeg er meget optaget af gæstfriheden og muligheden for at invitere venner og familie hjem, for at nyde godt af noget i det gastronomiske. Da jeg ikke ser mig selv som den bedste til at snakke og holde dybere samtaler i gang, er jeg meget fokuseret på at være med til at skabe et rum, hvor mine gæster kan snakke og have det rigtig godt. Et rum hvor man kan skabe nye forbindelser og måske komme på nye ideer. En tænketank, et socialt sted eller noget helt tredje. Forbindelsen af mennesker er det som er i fokus for mig.

Jeg er oprigtigt glad i mad og drikke, samt kunst som man kan nyde. Jeg oplever kunst som små gaver som man kan pakke op og blive glad for, opmuntret, tænke over, trådt over fødderne, sur og få en masse følelser af. Det er krydderi til maden, og til kunsten som vi kigger på og oplever.

Jeg drømmer om at kunne skabe en platform, et rum. Et rum hvor muligheden for nye ideer, samarbejde og relationer kan opstå. Et sted hvor der er mulighed for afslapning og nydelse.

I denne sammenhæng er jeg begyndt at tænke over hvordan mit masterprojekt skal være.

- o **Dinner Parties**

I mit masterprojekt vil jeg fokusere på en måde at skabe forbindelser mellem folk. Jeg vil gerne være en aktiv del af at kunne skabe det rum, hvor folk i området kan mødes og socialisere sig. På denne måde vil jeg personligt få meget glæde, især ved at opleve dette fællesskab, eller nu hvor jeg går mere specifikt til skrift: Jeg vil gerne undersøge rummet hvor der kan ske en handling, en eksplosion af tanker, samtaler og nye relationer. Et billede af dette ville være en kornmølle, som er fyldt med støv og partikler. Fordi støvet og partiklerne er så tørre, skal der ikke meget til for at det kan antænde. Hvis der kom en gnist, så ville det være en "krudttønde" og kunne eksplodere.

Denne eksplosion er det som jeg leder efter, nemlig frigivelsen af energi.

Jeg søger denne energi, da jeg ikke oplever den ofte mere, især når det kommer til det akademiske miljø. Især ved NTNU og den slatne energi som der er, også kaldet KiT luften.

Vi elever ikke har et sted til at skabe en energi, have det sjovt eller have mulighederne til at udfolde os i et større rum end vores individuelle atelier rum.

Det er trist at vi elever ikke har muligheden for at gøre noget der er mere vildt. Denne Frigivelse af energi som jeg prøver at italesætte, har svært ved at opstå på KiT.

Det vil jeg gøre noget ved igennem min master, og behandle det som en social kunstnerisk praksis.

Dokumentation for "Alternativ Bachelor udstilling" ved værk navnet NR. 30

Inspirationskilder

En af mine inspirationskilder, har jeg fået ved at søge inspiration til min måde at lave mad på, på Netflix. Jeg har set episoder med Asma Khan som er indisk født og flyttede til England for at starte familie og gøre sin uddannelse færdig.

Hun oplevede en følelse af ensomhed, og en dag duftede hun et hjemmelavet måltid. Hun gik hen til huset, men kunne ikke banke på, og blev meget oprørt over hendes situation.

Hun rejste tilbage til Indien og blev oplært i hendes families hemmelige opskrifter.

Derfra begyndte hun at lave mad. I starten var det bare til familie og venner, men som tiden gik, kom der flere og flere til.

Noget som jeg synes var meget inspirerende, var at hun fortalte om episoden, hvor folk som kom, ikke kendte nogle af de andre gæster, gik derfra, og havde udvekslet ideer, tanker og lært hinanden at kende.

Jeg synes dette er smukt, ubegribeligt smukt.

Dette rum som Asma Khan lavede, er utroligt smukt og vidunderligt. Det er noget som jeg er meget interesseret i og gerne vil ligge rigtig meget energi i. Dette er nok den vej jeg vil gå fremadrettet og hvor jeg vil fokusere min planlægning.

Hele projektet med Asma Khan er noget som jeg ønsker, uanset om jeg går på akademiet efter sommeren eller ej. Dette er noget jeg får blod på tanden af.

Dog er der et stort problem.

- **Dagens kontekst**

Dagens kontekst med covid-19 er noget som måske sætter en stopper for starten af denne ide.

- o Problematikken ved Coronakrisen.

Problematikken som der er foran mig, er at der er restriktioner, og mulighed for smitte. Denne mulighed er virkelig noget jeg tager med når jeg sidder her og vil lave et projekt som dette.

Problematikken som f.eks. hvor mange mennesker der kan være sammen, og hvordan skal man gribe det an rent økonomisk? Alt dette er problematisk.

- **Kan man lave social kunst når man ikke kan være sammen?**

- **Kulturelt tilbud i Corona tiden.**

I denne Covid-19 tid har min kæreste og kollega lavet en virtuel udstilling i forbindelse med krisen.

Konceptet var at vi ville lave en udstilling som foregik på nettet

Afslutning.

I dette forløb på Kunstakademiet i Trondheim, NTNU. Har jeg lært meget omkring mig selv som person og som aspirerende kunstner. Det har givet mig en masse kort på hånden og viden i hovedet.

Det er noget som ikke kan købes for penge, noget som heller ikke bør blive købt, da jeg vil argumentere for at så, ville kunstuddannelsen blive korrumpert og lænket fast til de forkerte idealer. Den ville ikke være fri, søgende og givende på den rigtige måde.

Igennem denne uddannelse i de sidste tre år, har det givet mig nogle skarpere øjne og en tunge som kan forme dialoger og gå i dialog med andre.

Malakias Liebmann

Dokumentation for "Alternativ Bachelor udstilling" ved værk navnet NR. 30

